KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 18
Fragmenty biblijne

Edycja Świętego Pawła

36 ksiąg · 310 różnych siglów · 498 wystąpień · 659 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju 2
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 2
Joz Księga Jozuego 2
1 Sm 1 Księga Samuela 2
1 Krl 1 Księga Królewska 3
Ps Księga Psalmów 3
Prz Księga Przysłów 6
Koh Księga Koheleta 7
Iz Księga Izajasza 7
Jr Księga Jeremiasza 7
Lm Lamentacje 7
Jon Księga Jonasza 7
Mt Ewangelia według św. Mateusza 8
Mk Ewangelia według św. Marka 10
Łk Ewangelia według św. Łukasza 10
J Ewangelia według św. Jana 10
Dz Dzieje Apostolskie 12
Rz List do Rzymian 12
1 Kor 1 List do Koryntian 14
2 Kor 2 List do Koryntian 15
Ga List do Galatów 16
Ef List do Efezjan 16
Flp List do Filipian 17
Kol List do Kolosan 18
1 Tes 1 List do Tesaloniczan 19
1 Tm 1 List do Tymoteusza 19
2 Tm 2 List do Tymoteusza 19
Tt List do Tytusa 19
Hbr List do Hebrajczyków 20
Jk List św. Jakuba Apostoła 20
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 21
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 22
1 J 1 List św. Jana Apostoła 22
2 J 2 List św. Jana Apostoła 23
Jud List Judy 23
Ap Apokalipsa św. Jana 23

Księga Rodzaju

Rdz 3,1–8

Lekcja 18: s. 9

1 A wąż był bardziej przebiegły od wszystkich
zwierząt polnych, które PAN Bóg uczynił. Rzekł
on do kobiety: "Czy Bóg rzeczywiście powiedział:
«Nie wolno wam jeść ze wszystkich drzew tego
ogrodu»?". 2 Kobieta odrzekła: "Owoce z drzew
tego ogrodu jeść możemy, 3 lecz o owocach
drzewa, które jest w środku ogrodu, Bóg
powiedział: «Nie będziecie z niego jeść, a nawet
go dotykać, abyście nie umarli»". 4 Odparł wąż
kobiecie: "Na pewno nie umrzecie. 5 Ale Bóg wie,
że gdy zjecie ten owoc, otworzą się wam oczy i
staniecie się jak Bóg: poznacie dobro i zło".

6 Wtedy kobieta spostrzegła, że owoce tego
drzewa ładnie wyglądają, są dobre do jedzenia i
do zdobycia wiedzy. Sięgnęła więc po owoc,
zjadła i dała też mężczyźnie, który był przy niej, a
on zjadł. 7 Wtedy obojgu otworzyły się oczy i
poznali, że są nadzy. Zerwali więc liście z drzewa
figowego i zrobili sobie przepaski. 8 A gdy
mężczyzna i jego żona usłyszeli głos PANA Boga,
przechadzającego się po ogrodzie podczas
powiewu wiatru, ukryli się przed PANEM
BOGIEM wśród drzew ogrodu.

Rdz 4,3–14

Lekcja 18: s. 1, 2, 3, 4, 6, 11, 12, 15, 16

3 Po jakimś czasie Kain składał PANU ofiarę z
plonów ziemi. 4 Także Abel złożył ofiarę z
pierworodnych zwierząt swojego stada oraz z ich
tłuszczu. PAN spojrzał na Abla i jego ofiarę, 5 na
Kaina natomiast i jego ofiarę nie spojrzał. Kain
bardzo się rozzłościł i chodził ze spuszczoną
głową. 6 Wtedy PAN rzekł do Kaina: "Dlaczego się
złościsz i chodzisz ze spuszczoną głową? 7 Czyż
nie jest tak, że jeśli dobrze postępujesz, podnosisz
głowę, a jeśli nie postępujesz dobrze, grzech
czyha u twych drzwi? On chce tobą zawładnąć, a
przecież ty możesz nad nim panować".

8 Kain powiedział coś do swojego brata Abla. A
gdy byli na polu, Kain rzucił się na swego brata
Abla i zabił go. 9 Wtedy PAN zapytał Kaina: "Gdzie
jest twój brat Abel?". On na to: "Nie wiem. Czyż
jestem stróżem mojego brata?". 10 A Bóg zapytał:
"Co uczyniłeś? Krew twojego brata woła do Mnie
z ziemi. 11 Dlatego odtąd bądź przeklęty na tej
ziemi, która się otworzyła, aby przyjąć krew
twojego brata przelaną przez ciebie. 12 Gdy
będziesz uprawiał tę ziemię, nie da ci już plonów.
Będziesz na ziemi tułaczem i zbiegiem".

13 Wtedy Kain rzekł do PANA: "Zbyt ciężka jest
moja kara, bym mógł ją dźwigać. 14 Bo wypędzasz
mnie dzisiaj z tej ziemi i muszę się ukrywać przed
Tobą. Tułaczem i zbiegiem będę na ziemi, więc
każdy, kto mnie spotka, może mnie zamordować".

Rdz 50,20

Lekcja 18: s. 2

20 Choć wy chcieliście wyrządzić mi krzywdę, Bóg
jednak wykorzystał to dla dobra: chciał sprawić,
aby ocalał ten liczny lud, jak to jest dzisiaj.

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 10,12

Lekcja 18: s. 3

12 Izraelu! Oto czego teraz żąda od ciebie PAN,
twój Bóg - jedynie tego, żebyś bał się PANA,
twojego Boga, szedł drogą, którą On nakazał ci
iść, kochał Go i służył PANU, twojemu Bogu, z
całego serca i z całej duszy;

Księga Jozuego

Joz 1,8

Lekcja 18: s. 7

8 Zawsze powtarzaj sobie słowa tej księgi prawa i
rozważaj ją we dnie i w nocy, abyś mógł
dokładnie wypełnić wszystko, co zostało w niej
napisane. Wtedy pomyślnie spełnisz swoje
zamiary i będzie ci się wiodło.

1 Księga Samuela

1 Sm 16,7

Lekcja 18: s. 12

7 Ale PAN mu powiedział: "Nie zwracaj uwagi na
jego urodę, ani na wysoki wzrost, gdyż go nie
wybrałem. Ja bowiem nie oceniam tak jak ludzie.
Ludzie poprzestają na wyglądzie, a PAN patrzy na
serce".

1 Księga Królewska

1 Krl 19,1–4

Lekcja 18: s. 4

1 Achab opowiedział Izebel o wszystkim, co Eliasz
zrobił, także o tym, jak pozabijał mieczem
proroków. 2 Wtedy Izebel kazała przez posłańca
przekazać Eliaszowi: "Niech bogowie mnie
ukarzą, jeśli jutro o tym czasie nie postąpię z tobą
tak samo, jak ty postąpiłeś z każdym z nich". 3
Eliasz przestraszył się i natychmiast wyruszył w
drogę, żeby uratować swoje życie. Przybył do
Beer-Szeby w Judzie i tam pozostawił swojego
sługę, 4 sam zaś udał się na pustynię na odległość
jednego dnia drogi. Usiadł pod jednym z
janowców, prosząc o śmierć: "PANIE, mam już
dość wszystkiego, zabierz moje życie, bo nie
jestem lepszy od moich przodków".

Księga Psalmów

Ps 1,1–2

Lekcja 18: s. 7, 11, 12

1 Szczęśliwy, kto nie słucha rady bezbożnych, nie
wstępuje na drogę grzeszników i nie zasiada w
gronie szyderców, 2 lecz upodobał sobie w Prawie
PANA, nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą.

Ps 19,8–15

Lekcja 18: s. 2, 4

8 Prawo PANA jest doskonałe, daje ludziom
pokrzepienie. Świadectwo PANA jest wiarygodne,
ono daje mądrość ludziom prostym. 9 Nakazy
PANA są prawe, rozweselają serce. Przykazanie
PANA jest jasne, oświeca oczy. 10 Bojaźń PANA
jest czysta, trwa na wieki. Sądy PANA są słuszne,
wszystkie są sprawiedliwe. 11 Godniejsze
pożądania niż złoto i mnóstwo drogich kamieni,
słodsze od miodu, od słodyczy, która sączy się z
plastra. 12 Także Twój sługa jest o nich pouczony,
a kto je zachowuje, otrzyma wielką nagrodę.

13 Kto dostrzeże swe błędy? Oczyść mnie z tego,
co przede mną ukryte. 14 Chroń mnie także przed
pychą, niech nie panuje nade mną. Wtedy będę
nienaganny i zostanę oczyszczony z wielkiego
grzechu. 15 Niech będą Ci miłe słowa ust moich i
myśli mego serca, PANIE mój, moja skało i
odkupicielu!

Ps 23,1–6

Lekcja 18: s. 9

1 Psalm Dawida. PAN moim pasterzem, nie brak
mi niczego. 2 Pozwala mi leżeć na zielonych
pastwiskach, prowadzi mnie nad wody, bym
odpoczął. 3 Ożywia mnie na nowo, prowadzi mnie
po właściwych ścieżkach przez wzgląd na swoje
imię. 4 Choćbym kroczył ciemną doliną, zła się nie
ulęknę, bo Ty jesteś ze mną! Twój kij pasterski i
laska dodają mi otuchy. 5 Zastawiasz przede mną
stół wobec mych przeciwników. Namaszczasz mi
głowę olejkiem, a mój kielich jest napełniony.

6 Dobroć i łaska niech idą za mną przez wszystkie
dni mego życia, abym zamieszkał w domu PANA
po najdłuższe czasy.

Ps 24,1

Lekcja 18: s. 11

1 Psalm Dawida. Do PANA należy ziemia i
wszystko, co ją napełnia, cały świat i jego
mieszkańcy.

Ps 32,1–5

Lekcja 18: s. 1, 2, 9

1 Pouczenie Dawida. Szczęśliwy, komu
odpuszczono nieprawość, komu grzechy zostały
zmazane. 2 Szczęśliwy człowiek, któremu PAN nie
wylicza grzechów i w którego ustach nie ma
zdrady. 3 Dopóki milczałem, wysychały moje kości
wśród nieustannych moich jęków. 4 Bo dniem i
nocą ciążyła nade mną Twa ręka, stałem się słaby
jak w czasie letnich upałów. 5 Wyznałem swój
grzech i nie kryłem swej winy. Powiedziałem:
Wyznaję moją nieprawość PANU. A Ty odpuściłeś
winę grzechu mego.

Ps 34,9.19–20

Lekcja 18: s. 2, 6

9 Skosztujcie i zobaczcie, że PAN jest dobry,
szczęśliwy ten, kto się do Niego ucieka.

19 PAN jest blisko cierpiących udrękę, wybawi
złamanych na duchu. 20 Liczne są utrapienia
sprawiedliwych, lecz PAN ze wszystkich ich
wyzwoli.

Ps 37,1–40

Lekcja 18: s. 6, 9, 12

1 Dawida. Nie pałaj zawiścią do złoczyńców ani
nie zazdrość tym, co się dopuszczają nieprawości,
2 bo uschną szybko jak skoszona łąka i zwiędną
jak zielona trawa. 3 Miej ufność w PANU i czyń
dobro, byś mógł bezpiecznie mieszkać w swoim
kraju. 4 Znajdź rozkosz w PANU, a On spełni
pragnienia twego serca. 5 Skieruj do PANA swe
kroki, ufaj Mu, a On będzie działał.

6 Uczyni twą sprawiedliwość jak światło, a twoją
prawość jak jasność południa. 7 Zatrzymaj się w
ciszy przed PANEM i Jemu zaufaj, nie zazdrość
temu, komu się powodzi, ani człowiekowi
podstępnemu. 8 Przestań się gniewać i porzuć
oburzenie, nie pałaj zawiścią, byś źle nie postąpił.
9 Bo złoczyńcy będą wytępieni, a ufający PANU
posiądą ziemię. 10 Bo wkrótce znikną bezbożni,
daremnie będziesz ich szukał, bo już ich nie
będzie.

11 Łagodni zaś posiądą ziemię i będą się
rozkoszować pełnią pokoju. 12 Bezbożny
prześladuje sprawiedliwego, zgrzyta na niego
zębami, 13 lecz Pan śmieje się z niego, widząc, że
jego dzień nadchodzi. 14 Bezbożni dobywają
miecza i napinają łuki, aby przeszyć ubogiego i
nędzarza, by wymordować ludzi prawych. 15 Lecz
ich miecz przebije ich własne serca, a ich łuk
będzie złamany.

16 Lepszy jest niedostatek sprawiedliwego niż
wielkie bogactwa bezbożnych. 17 Bo ramiona
bezbożnych będą złamane, a sprawiedliwych PAN
podtrzymuje. 18 PAN zna ścieżki nieskalanych, ich
dziedzictwo będzie trwało wiecznie. 19 Nie
zawiodą się w czasie nieszczęścia, w dniach głodu
będą nasyceni. 20 Bezbożni natomiast wyginą,
wrogowie PANA przeminą jak uroda łąki i jak
dym się rozwieją.

21 Bezbożny pożycza, ale nie zwraca, a
sprawiedliwy lituje się i daje. 22 Ci, których Pan
błogosławi, posiądą ziemię, a których przeklnie,
zostaną wyniszczeni. 23 PAN umacnia kroki
człowieka, kiedy podoba się Mu droga jego. 24
Choćby się potknął, nie upadnie, bo PAN trzyma
go za rękę. 25 Byłem młodzieńcem i już się
zestarzałem, lecz nie widziałem sprawiedliwego,
by był opuszczony, ani jego potomstwa, by o
chleb żebrało.

26 On w każdym czasie lituje się i pożycza,
błogosławione będzie jego potomstwo. 27
Wystrzegaj się zła i czyń dobro, a przetrwasz na
wieki. 28 Bo PAN miłuje prawość i nie opuści
swoich świętych, będzie ich strzegł na wieki.
Nieprawi zaś zostaną ukarani, a potomstwo
bezbożnych wyginie. 29 Sprawiedliwi posiądą
ziemię i wiecznie będą na niej mieszkać. 30 Usta
sprawiedliwego wypowiadają mądrość, a jego
język głosi sprawiedliwe wyroki.

31 W sercu ma prawo Boże, nie zachwieją się jego
nogi. 32 Bezbożny czatuje na sprawiedliwego i
usiłuje go zabić, 33 lecz PAN nie zostawi go w ręku
tamtego, i nie pozwoli skazać, gdy będzie
sądzony. 34 Wyczekuj PANA i idź drogą, którą
wytyczył, a wywyższy cię, abyś posiadł ziemię,
ujrzysz, jak giną bezbożni. 35 Widziałem, jak
bezbożny się pysznił i rozpierał jak cedr
rozłożysty.

36 Przechodziłem obok, a już go nie było,
szukałem, lecz nie znalazłem po nim śladu. 37
Strzeż niewinności, przestrzegaj prawości, bo kto
zaprowadza pokój, zostawi potomstwo. 38
Nieprawi zostaną całkowicie wyniszczeni,
wyginie potomstwo bezbożnych. 39 A
sprawiedliwych PAN obdarzy zbawieniem, On jest
ich obrońcą w czasie utrapienia. 40 Wspomaga ich
PAN i wybawia, wybawia od bezbożnych i
uwalnia, gdyż do Niego się uciekają.

Ps 38,1–23

Lekcja 18: s. 2, 4

1 Psalm Dawida. Ku przypomnieniu. 2 Nie karć
mnie, PANIE, gdy jesteś wzburzony, nie karz
mnie, kiedy płoniesz gniewem! 3 Bo utkwiły we
mnie Twe strzały i przytłoczyła mnie ręka Twoja. 4
Z powodu Twego gniewu nie ma nic zdrowego w
moim ciele i nic nietkniętego w mych kościach z
powodu grzechów moich. 5 Moje nieprawości
sięgają mi nad głowę, obciążyły mnie jak ciężkie
brzemię.

6 Moje rany cuchną i ropieją z powodu mej
głupoty. 7 Jestem zgnębiony i całkowicie złamany,
cały dzień chodzę smutny. 8 Bo ogień pali wnętrze
moje i nie ma nic zdrowego w moim ciele. 9
Jestem osłabiony, skrajnie wyczerpany i wyje z
bólu me serce. 10 Panie, Ty znasz wszystkie me
pragnienia, a mój jęk nie jest przed Tobą zakryty.

11 Moje serce się trwoży, siły mnie opuściły i
gaśnie światło oczu moich. 12 Moi przyjaciele i
bliscy opuścili mnie w chorobie, a moi najbliżsi
stoją z daleka. 13 Ci, którzy czyhają na me życie,
zastawiają pułapkę, ci, którzy źle mi życzą, dążą
do mej zguby i cały dzień knują podstęp. 14 Ja zaś,
jak głuchy, nie słucham, jak niemowa ust nie
otwieram. 15 Jestem jak człowiek, który nie słyszy i
nie ma w ustach odpowiedzi.

16 Lecz ja ufam Tobie, PANIE! Ty mnie wysłuchasz, Panie, mój Boże! 17 Mówię bowiem: Niech się ze mnie nie śmieją, niech mną nie gardzą, gdy potknie się ma noga. 18 Jestem przecież bliski upadku i ból nigdy mnie nie opuszcza. 19 Wyznaję więc nieprawość swoją, boleję nad swoim grzechem. 20 Moi wrogowie są silni i zdrowi, liczni są ci, którzy nienawidzą mnie bez powodu.

21 Za dobro mi złem odpłacają i sprzeciwiają się, bo dążę do dobra. 22 Nie opuszczaj mnie, PANIE! Boże mój, nie bądź ode mnie daleko! 23 Pospiesz mi na pomoc! Panie, zbawienie moje!

Ps 42,12

Lekcja 18: s. 1, 2, 4

12 Dlaczego się smucisz, duszo moja, i czemu podnosisz lament? Zaufaj Bogu, bo jeszcze będę Go sławił, mego Boga i Jego zbawcze oblicze!

Ps 46,2–4

Lekcja 18: s. 2

2 Bóg jest dla nas schronieniem i mocą, niezawodnym wsparciem w udrękach. 3 Dlatego nie będziemy się bać, gdy zadrży ziemia, kiedy pośród morza zachwieją się góry; 4 choćby huczały i kipiały jego wody, chociażby góry się trzęsły podczas przypływu.

Ps 51,3–6

Lekcja 18: s. 9

3 Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskawości Twojej w ogromie Twojego miłosierdzia zgładź nieprawość moją. 4 Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego. 5 Uznaję bowiem moją nieprawość, a grzech mój jest zawsze przede mną. 6 Przeciwko Tobie samemu zgrzeszyłem i dopuściłem się tego, co za złe uznajesz, ale Ty będziesz sprawiedliwy w swym wyroku i bezstronny w swoim sądzeniu.

Ps 55,23

Lekcja 18: s. 1, 2

23 Zrzuć swój ciężar na PANA, a On cię podźwignie, nigdy nie pozwoli upaść prawemu.

Ps 62,9

Lekcja 18: s. 6

9 Jemu zawsze ufaj, narodzie, otwórzcie przed Nim swe serca: Bóg jest naszym schronieniem!

Ps 103,10–14

Lekcja 18: s. 9

10 Nie postępuje z nami według grzechów naszych, nie odpłaca nam według naszych nieprawości. 11 Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak wielka jest Jego łaska dla bogobojnych. 12 Jak daleko jest wschód od zachodu, tak oddalił od nas nasze grzechy. 13 Jak ojciec lituje się nad dziećmi, tak PAN lituje się nad swymi czcicielami. 14 Wie dobrze, z czego zostaliśmy stworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem.

Ps 119,9.11.16.28.50.75–77.92–93.105.143.165

Lekcja 18: s. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 10, 12

9 W jaki sposób młodzieniec prostuje swą drogę? Zachowując Twoje słowa!

11 W mym sercu zachowuję Twoje słowa, abym nie zgrzeszył przeciw Tobie.

16 Roztrząsam Twoje ustawy, nie zapominam o Twych słowach.

28 Zalewam się łzami ze smutku, umocnij mnie Twymi słowami!

50 Ona pokrzepia mnie w utrapieniu, gdyż słowo Twoje daje mi życie.

75 Poznałem, PANIE, że wyroki Twe są sprawiedliwe i słusznie mnie upokorzyłeś. 76 Okaż mi swą łaskę, aby mnie pocieszyć, zgodnie z obietnicą daną Twemu słudze. 77 Niech zstąpi na mnie Twe miłosierdzie, a żyć będę, bo Prawo Twoje jest moją rozkoszą.

92 Gdybym nie rozważał Prawa Twego, zapewne zginąłbym upokorzony. 93 Obym nigdy nie zapomniał Twoich przykazań, ponieważ przez nie obdarzyłeś mnie życiem.

105 Twoje słowo jest pochodnią dla nóg moich, i światłem na mojej ścieżce.

143 Dopadł mnie ucisk i strapienie, lecz rozkoszuję się Twymi nakazami.

165 Wielki pokój dla miłujących Twe Prawo, tacy nie mogą się potknąć.

Ps 139,14

Lekcja 18: s. 6

14 Będę Cię sławić, bo dokonujesz potężnych cudów: przedziwne są Twe dzieła i dobrze je poznałem.

Ps 145,14

Lekcja 18: s. 2, 15, 16

14 PAN podtrzymuje tych, którzy upadają, i
podnosi wszystkich poniżonych.

Ps 147,3.6

Lekcja 18: s. 4, 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

3 Uzdrawia złamanych na duchu i opatruje ich
rany.

6 PAN podtrzymuje pokornych, bezbożnych zaś
poniża do ziemi.

Księga Przysłów

Prz 3,5–12.25–26

Lekcja 18: s. 6, 9, 12

5 Zaufaj PANU całym sercem, a nie polegaj na
swej umiejętności. 6 W całym twoim postępowaniu
staraj się Go rozpoznać, a On wyrówna twoje
ścieżki. 7 Nie bądź taki mądry we własnych
oczach, trwaj w bojaźni PANA i wystrzegaj się zła.
8 To da moc twemu ciału i twardość twoim
kościom. 9 Uczcij PANA swoim majątkiem i
pierwocinami ze wszystkich twych plonów.

10 Wtedy twe spichlerze będą napełnione i twoje
tłocznie będą ociekać moszczem. 11 Nie gardź,
mój synu, karceniem PANA i nie zniechęcaj się
Jego upomnieniem, 12 bo kogo PAN kocha, tego
karci, jak ojciec syna, którego darzy życzliwością.

25 Nie musisz się lękać nagłej trwogi ani burzy,
która uderzy w bezbożnych, 26 bo PAN ciebie
wesprze, On twoją nogę uchroni przed sidłem.

Prz 10,18

Lekcja 18: s. 10

18 Kto przechowuje w sobie nienawiść - ma w
ustach kłamstwo, a kto rozgłasza oszczerstwa,
jest głupcem.

Prz 11,14

Lekcja 18: s. 5, 12

14 Bez trafnych zarządzeń upada naród, a
zwycięstwo zależy od wielu doradców.

Prz 15,13.22

Lekcja 18: s. 4, 12

13 Radosne serce rozjaśnia twarz, natomiast
gorycz serca jest udręką ducha.

22 Plany zawodzą, gdy nie ma porady, z pomocą
doradców będą wykonane.

Prz 16,25

Lekcja 18: s. 4

25 Niekiedy wydaje się człowiekowi, że droga jest
prosta, lecz na końcu okazuje się, że wiedzie do
śmierci.

Prz 17,9.22

Lekcja 18: s. 4, 10

9 Jeśli chcesz, żeby cię ludzie kochali, przebaczaj
im winy, bo ten, kto jest pamiętliwy, traci
przyjaciół.

22 Radosne serce wzmacnia zdrowie, ale
przygnębiony duch wysusza kości.

Prz 18,13–15

Lekcja 18: s. 4, 5, 10

13 Kto odpowiada, zanim wysłucha, ujawnia
głupotę i ściąga na siebie hańbę. 14 Duch
człowieka podtrzymuje go w chorobie, ale kto
podniesie upadłego na duchu? 15 Serce pojętne
osiąga roztropność, a ucho mądrych przyciąga
wiedzę.

Prz 20,19

Lekcja 18: s. 10

19 Kto ugania się za plotkami, zdradzi tajemnice,
nie wiąż się z człowiekiem gadatliwym.

Prz 24,16

Lekcja 18: s. 13

16 Prawy bowiem, choć upadnie siedem razy, to
wstanie, bezbożni zaś pogrążą się w nieszczęściu.

Prz 27,1–2.12.17

Lekcja 18: s. 10, 11, 12

1 Nie przechwalaj się tym, co będzie jutro, bo nie
wiesz, co się zdarzy dzisiaj. 2 Niech cię inni
chwalą, a nie twoje usta, ktoś obcy, a nie własne
wargi.

12 Rozważny dostrzega zło i chowa się przed nim,
niedoświadczeni zaś idą przed siebie i ponoszą
szkodę.

17 Żelazo ostrzy się żelazem, a człowiek doskonali
siebie przez kontakt ze swym bliźnim.

Prz 28,13

Lekcja 18: s. 3

13 Nie powodzi się temu, kto swe grzechy ukrywa;
ten, kto je wyznaje i porzuca, korzysta z
miłosierdzia.

Prz 30,32

Lekcja 18: s. 10

32 Jeżeli z głupoty uniosłeś się dumą i jeśli się potem zastanowiłeś - połóż rękę na ustach,

Księga Koheleta

Koh 4,9–10

Lekcja 18: s. 12

9 Lepiej jest dwojgu niż człowiekowi samotnemu. We dwoje osiąga się lepszy zysk z pracy. 10 Gdy bowiem jedno upadnie, drugie pomaga mu wstać. Przeciwnie - gdy samotny człowiek upadnie, nie ma nikogo, kto by go podniósł.

Księga Izajasza

Iz 26,3

Lekcja 18: s. 12

3 który ma stateczne usposobienie! Ty zapewniasz mu pokój, pokój, bo Tobie zaufał.

Iz 55,8–11

Lekcja 18: s. 5

8 Bo moje myśli nie są waszymi myślami, a wasze drogi nie są moimi drogami - wyrocznia PANA. 9 Bo jak niebo góruje nad ziemią, tak drogi moje górują nad waszymi, a moje myśli nad waszymi myślami! 10 Bo deszcz i śnieg spadają z nieba nie po to, by tam wrócić, lecz aby nawodnić ziemię, użyźnić ją i zapewnić urodzaj, aby mogła dać nasienie siewcy i dostarczyć chleb spożywającemu. 11 Tak samo jest z moim słowem. Wychodzi ono z ust moich, nie po to, by wrócić do Mnie bezowocnie, lecz aby wypełnić moją wolę i spełnić to, z czym je posłałem.

Iz 64,6

Lekcja 18: s. 6

6 Wszyscy staliśmy się jak rzeczy nieczyste, cała nasza sprawiedliwość jak splamione ubranie. Wszyscy zwiędliśmy jak liście, a nasze winy uniosły nas jak wiatr

Księga Jeremiasza

Jr 29,11

Lekcja 18: s. 2

11 Tylko Ja znam plany, które mam względem was - wyrocznia PANA - plany pomyślności, a nie nieszczęścia, aby spełnić wasze nadzieje na przyszłość.

Lamentacje

Lm 3,31–32.38–40

Lekcja 18: s. 2, 6

31 Karci Bóg wprawdzie, lecz nie odtrąca na wieki. 32 Chociaż poniży - znów litość okaże w ogromie swej łaskawości.

38 Czy nie z wyroku Najwyższego pochodzi szczęście i nieszczęście? 39 Dlaczego więc żali się człowiek żyjący, mężczyzna obciążony grzechami? 40 Nad swym postępowaniem się zastanówmy i powróćmy do PANA!

Księga Jonasza

Jon 4,1–11

Lekcja 18: s. 4

1 Ale Jonaszowi bardzo się to nie podobało i srodze się oburzył. 2 Zaczął też modlić się do PANA: "Czy ja, o PANIE, nie mówiłem tego, będąc jeszcze w swojej ziemi? Dlatego też wcześniej starałem się uciec do Tarszisz, bo wiedziałem, że jesteś Bogiem łaskawym i miłosiernym, nieskorym do gniewu, bogatym w miłosierdzie i litującym się nad niedolą. 3 Zabierz, PANIE, ode mnie moją duszę, bo lepsza dla mnie śmierć niż życie". 4 PAN odpowiedział: "Czy twój gniew jest słuszny?". 5 Jonasz wyszedł z miasta i odszedł w kierunku wschodnim. Zbudował sobie szałas i usiadł w jego cieniu tak, aby widzieć, co się dzieje w mieście.

6 PAN Bóg natomiast sprawił, że wyrosło nad Jonaszem drzewko rycynusowe i dawało cień jego głowie, i osłaniało go przed skwarem dnia. Jonasz bardzo się nim cieszył. 7 Ale następnego dnia, rankiem Bóg sprawił, że robak podgryzł drzewko, tak że uschło. 8 Oprócz tego, gdy wzeszło słońce, Bóg zesłał gorący wiatr wschodni. Skwar więc tak osłabił Jonasza, że omdlał i błagał o śmierć. Mówił: "Lepiej żebym umarł niż żył". 9 Powiedział Bóg do Jonasza: "Czy twój gniew z powodu drzewka rycynusowego jest słuszny?". Jonasz odparł: "Słusznie się gniewam i życzę sobie

śmierci!". [10] Wtedy PAN rzekł: "Żal ci drzewka rycynusowego, przy którym się nie napracowałeś i nie troszczyłeś się o jego wzrost? Wyrosło ono w nocy i nocą zginęło.

[11] A Ja miałbym się nie użalić nad Niniwą, wielkim miastem, w którym mieszka więcej niż sto dwadzieścia tysięcy ludzi, nieumiejących rozróżnić prawej ręki od lewej, a także wielkie stada?".

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 5,9.16.23–24.43–48

Lekcja 18: s. 3, 6, 8, 9, 10, 11

[9] Szczęśliwi, którzy zabiegają o pokój, ponieważ oni zostaną nazwani synami Bożymi.

[16] Tak też niech świeci wasze światło dla ludzi, aby widzieli wasze dobre czyny i chwalili waszego Ojca, który jest w niebie

[23] Jeżeli więc przyniesiesz swoją ofiarę na ołtarz i przypomnisz sobie, że twój brat ma coś przeciwko tobie, [24] zostaw przed ołtarzem ofiarę i najpierw idź pojednać się z bratem. Potem wróć i złóż ofiarę.

[43] Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego a nieprzyjaciela będziesz nienawidził. [44] A Ja wam mówię: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za waszych prześladowców, [45] abyście byli synami waszego Ojca, który jest w niebie. On sprawia, że słońce wschodzi dla złych i dobrych i zsyła deszcz dla sprawiedliwych i niesprawiedliwych. [46] Jeśli bowiem miłujecie tylko tych, którzy was miłują, jakiej zapłaty możecie się spodziewać? Czy i celnicy tego nie czynią? [47] I jeśli pozdrawiacie tylko swoich bliskich, to cóż szczególnego czynicie? Czy i poganie tak nie postępują?

[48] Bądźcie więc tak doskonali, jak doskonały jest wasz Ojciec Niebieski.

Mt 6,33–34

Lekcja 18: s. 6, 10, 15, 16

[33] Szukajcie najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a wszystko inne będzie wam dodane. [34] Nie martwcie się o jutro, bo dzień jutrzejszy zatroszczy się o siebie. Każdy dzień ma dosyć swoich kłopotów.

Mt 7,1–5.12.24–27

Lekcja 18: s. 3, 5, 7, 9, 11

[1] Nie osądzajcie, abyście nie byli osądzeni. [2] W jaki bowiem sposób sami osądzacie, tak i was osądzą. Jaką miarą mierzycie, taką i wam odmierzą. [3] Dlaczego widzisz drzazgę w oku swego brata, a w swoim oku nie dostrzegasz belki? [4] Albo jak możesz powiedzieć swemu bratu: «Pozwól, że wyjmę drzazgę z twojego oka», gdy ty sam masz w swoim oku belkę? [5] Obłudniku! Wyjmij najpierw belkę z własnego oka, a wtedy przejrzysz i będziesz mógł wyjąć drzazgę z oka twojego brata.

[12] Wszystko więc, co chcielibyście, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie. Tego bowiem wymaga Prawo i Prorocy.

[24] Każdy, kto słucha tych moich słów i wprowadza je w czyn, jest podobny do człowieka rozsądnego, który zbudował dom na skale. [25] Spadł ulewny deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się silne wiatry i uderzyły w ten dom. Ale on nie runął, bo zbudowany był na skale. [26] Każdy, kto słucha tych moich słów, ale nie wprowadza ich w czyn, podobny jest do człowieka głupiego, który dom zbudował na piasku. [27] Spadł ulewny deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się silne wiatry i uderzyły w ten dom, a on się zawalił. A upadek jego był wielki.

Mt 10,28–31

Lekcja 18: s. 9

[28] Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, gdyż duszy zabić nie mogą. Bójcie się natomiast Tego, który i ciało, i duszę może oddać na potępienie. [29] Czyż nie sprzedaje się dwóch wróbli za drobną monetę? A jednak żaden z nich nie spadnie na ziemię wbrew woli waszego Ojca. [30] Jeśli zaś chodzi o was, to nawet wasze włosy na głowie są wszystkie policzone. [31] Nie bójcie się więc! Wy jesteście warci więcej niż wiele wróbli.

Mt 11,28–30

Lekcja 18: s. 2, 6

[28] Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście. Ja dam wam wytchnienie. [29] Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode Mnie, że jestem łagodny i pokorny sercem. Znajdziecie ukojenie dla waszych dusz. [30] Bo moje jarzmo jest łatwe do niesienia, a mój ciężar lekki.

Mt 12,36–37

Lekcja 18: s. 7

36 Wiedzcie, że w dniu sądu ludzie zdadzą sprawę
z każdego niepotrzebnie wypowiedzianego słowa.
37 Bo właśnie na podstawie twoich słów będziesz
usprawiedliwiony i na podstawie twoich słów
będziesz potępiony.

Mt 18,21–35

Lekcja 18: s. 9

21 Wtedy podszedł Piotr i zapytał: "Panie, ile razy
mam przebaczyć bratu, jeśli wobec mnie zawini?
Czy aż siedem razy?. 22 Jezus mu odpowiedział:
"Nie twierdzę, że siedem, lecz aż siedemdziesiąt
siedem razy. 23 Dlatego królestwo niebieskie
podobne jest do króla, który postanowił rozliczyć
się ze swoimi sługami. 24 Kiedy zaczął to robić,
przyprowadzono mu dłużnika, który był mu
winien dziesięć tysięcy talentów. 25 Ponieważ nie
miał z czego oddać, pan kazał go sprzedać wraz z
żoną i dziećmi, i wszystkim, co posiadał. W ten
sposób chciał odzyskać dług.

26 Wtedy sługa upadł przed nim na ziemię i błagał:
«Okaż mi cierpliwość, a wszystko ci oddam». 27
Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i dług
mu darował. 28 Gdy ów sługa wyszedł, spotkał
innego sługę swego pana, który był mu winien sto
denarów. Chwycił go, zaczął dusić i mówił:
«Oddaj wszystko, coś winien». 29 A on upadł na
ziemię i prosił: «Okaż mi cierpliwość, a wszystko
ci oddam». 30 On jednak nie chciał, lecz odszedł i
wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu.

31 Gdy inni słudzy dowiedzieli się o tym, bardzo
się zasmucili. Poszli i opowiedzieli o wszystkim
swojemu panu. 32 Wtedy pan wezwał go i
powiedział: «Jesteś złym człowiekiem!
Darowałem ci cały dług, bo mnie prosiłeś. 33 Czy i
ty nie powinieneś był zmiłować się nad swoim
dłużnikiem, tak jak ja zmiłowałem się nad tobą?».
34 I pan rozgniewany wydał go katom, dopóki nie
odda mu całego długu. 35 Podobnie postąpi z wami
mój Ojciec, który jest w niebie, jeśli każdy z was
szczerze nie przebaczy swojemu bratu.

Mt 20,25–28

Lekcja 18: s. 3, 8, 9, 11

25 Jezus przywołał ich do siebie i powiedział:
"Wiecie o tym, że rządzący uciskają ludzi, a
wielcy dają im odczuć swoją władzę. 26 Nie tak ma
być między wami. Jeśli ktoś z was chce być wielki,
niech będzie waszym sługą. 27 A jeśli ktoś z was
chce być pierwszy między wami, niech się stanie
waszym niewolnikiem. 28 Tak jak Syn Człowieczy,
który nie przyszedł po to, aby Mu służono, lecz
aby służyć i oddać swoje życie jako okup za wielu.

Mt 22,37–39

Lekcja 18: s. 3, 6, 9

37 On odpowiedział: "Będziesz miłował Pand,
swego Boga, całym swoim sercem, całą swoją
duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest
największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie jest
podobne do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego.

Mt 25,14–29

Lekcja 18: s. 11

14 Będzie też podobnie jak z człowiekiem, który
wybierał się w podróż. Zawołał swoje sługi i
powierzył im swój majątek. 15 Jednemu dał pięć
talentów", drugiemu dwa, a trzeciemu jeden;
każdemu według jego zdolności. I wyjechał. 16
Ten, który otrzymał pięć talentów, natychmiast
puścił je w obieg i zyskał drugie pięć. 17 Podobnie
i ten, który otrzymał dwa, zyskał drugie dwa. 18
Ten zaś, który otrzymał jeden, wykopał dół w
ziemi i ukrył pieniądze swego pana.

19 Po dłuższym czasie pan powrócił i zaczął
rozliczać się ze sługami. 20 Najpierw przyszedł
ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł
drugie pięć i powiedział: «Panie! Dałeś mi pięć
talentów. Oto zyskałem pięć następnych». 21 Pan
powiedział do niego: «Dobrze, sługo dobry i
wierny. Byłeś wierny w drobnych sprawach, nad
wieloma cię postawię. Wejdź, aby radować się ze
swoim panem». 22 Przyszedł następnie ten, który
otrzymał dwa talenty, i powiedział: «Panie! Dałeś
mi dwa talenty. Oto zyskałem dwa następne». 23
Pan powiedział do niego: «Dobrze, sługo dobry i
wierny. Byłeś wierny w drobnych sprawach, nad
wieloma cię postawię. Wejdź, aby radować się ze
swoim panem».

24 Przyszedł wreszcie ten, który otrzymał jeden
talent i powiedział: «Panie! Wiedziałem, że jesteś
człowiekiem wymagającym. Chcesz żąć tam,
gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzie nie
rozsypałeś. 25 Bałem się ciebie i dlatego ukryłem
talent w ziemi. Oto masz, co twoje». 26 Wtedy pan

mu odpowiedział: «Sługo zły i leniwy. Wiedziałeś, że chcę żąć tam, gdzie nie posiałem, i zbierać tam, gdzie nie rozsypałem. [27] Powinieneś był więc przekazać pieniądze bankierom, a ja po powrocie odebrałbym je z zyskiem. [28] Dlatego zabierzcie mu talent i dajcie temu, który ma dziesięć talentów.

[29] Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane i będzie miał w nadmiarze. Temu zaś, kto nie ma, zostanie zabrane nawet to, co ma.

Mt 26,69–75

Lekcja 18: s. 5

[69] Piotr zaś siedział na zewnątrz, na dziedzińcu. Podeszła do niego jakaś służąca i powiedziała: "Ty też byłeś z Jezusem Galilejczykiem. [70] On jednak zaprzeczył temu wobec wszystkich: "Nie wiem, o czym mówisz. [71] A gdy poszedł ku bramie, zobaczyła go inna służąca i powiedziała do obecnych: "On był z Jezusem Nazarejczykiem. [72] I znowu zaprzeczył pod przysięgą: "Nie znam tego człowieka. [73] Po chwili także ci, którzy tam stali, podeszli i powiedzieli Piotrowi: "Na pewno jesteś jednym z nich, bo twoja wymowa cię zdradza!.

[74] Wtedy zaczął się zaklinać i przysięgać: "Nie znam tego człowieka. I zaraz kogut zapiał. [75] Piotr przypomniał sobie słowa Jezusa, który powiedział: "Zanim kogut zapieje, ty trzy razy się Mnie wyprzesz. Wyszedł stamtąd i gorzko zapłakał.

Mt 27,1–5

Lekcja 18: s. 5

[1] Gdy nastał ranek, wszyscy wyżsi kapłani i starsi ludu wydali na Jezusa wyrok śmierci. [2] Związali Go więc, wyprowadzili i przekazali namiestnikowi Piłatowi. [3] A Judasz, który Go zdradził, dowiedział się, że skazano Go na śmierć, poczuł wyrzuty sumienia i odniósł trzydzieści srebrników wyższym kapłanom oraz starszym. [4] Powiedział: "Zgrzeszyłem, gdyż wydałem niewinnego. A oni mu odparli: "Co nas to obchodzi? To twoja sprawa. [5] Wtedy rzucił pieniądze w stronę świątyni, odszedł stamtąd i powiesił się.

Ewangelia według św. Marka

Mk 11,25–26

Lekcja 18: s. 11

Mk 11,26: w tym przekładzie brak tego wersetu. Wydawca go pomija, zwykle dlatego, że nie występuje w najstarszych rękopisach. Tekstu nie uzupełniano z innych przekładów.

[25] A kiedy przystępujecie do modlitwy, przebaczajcie, jeśli macie coś przeciw komu, aby również wasz Ojciec, który jest w niebie, przebaczył wasze przewinienia. [26] [brak tego wersetu w tym przekładzie]

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 4,8

Lekcja 18: s. 3

[8] Na to Jezus mu odpowiedział: "Napisano: Panu Bogu twemu będziesz oddawał hołd i tylko Jego będziesz czcił".

Łk 9,23–24

Lekcja 18: s. 3, 6, 9

[23] Do wszystkich zaś mówił: "Jeśli ktoś chce iść za Mną, niech się wyprze samego siebie, niech codziennie bierze swój krzyż i niech Mnie naśladuje. [24] Bo kto chce ocalić swoje życie, straci je; a kto straci swoje życie z mojego powodu, ten je ocali.

Łk 10,20

Lekcja 18: s. 10

[20] Lecz nie cieszcie się z tego, że duchy się wam poddają, ale cieszcie się raczej z tego, że wasze imiona są zapisane w niebie.

Łk 18,1

Lekcja 18: s. 11

[1] Powiedział im też przypowieść o tym, że zawsze powinni się modlić i nie zniechęcać się:

Ewangelia według św. Jana

J 3,30

Lekcja 18: s. 3

[30] I trzeba, aby On wzrastał, ja natomiast abym się umniejszał.

J 12,24–26

Lekcja 18: s. 3

24 Uroczyście zapewniam was: Jeśli ziarno pszenicy wrzucone w ziemię nie obumrze, pozostanie tam samo; jeśli zaś obumrze, przynosi obfity plon. 25 Ten, kto kocha swoje życie, traci je; ten zaś, kto nie przecenia swojego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. 26 Jeśli ktoś Mi służy, niech idzie za Mną. A gdzie Ja jestem, tam będzie też mój sługa. Jeśli ktoś Mi służy, Ojciec okaże mu cześć.

J 13,3–17

Lekcja 18: s. 3, 6

3 Jezus świadomy, że Ojciec przekazał Mu wszystko w ręce, a także, że od Boga wyszedł i do Boga wraca, 4 wstał od wieczerzy, zdjął szatę, wziął płócienny ręcznik i przepasał się nim. 5 Następnie wlał wodę do miednicy i zaczął obmywać uczniom nogi oraz wycierać je płóciennym ręcznikiem, którym był przepasany. 6 Gdy podszedł do Szymona Piotra, ten zapytał: "Panie, Ty chcesz mi umyć nogi?. 7 Jezus mu odpowiedział: "Tego, co Ja teraz czynię, ty jeszcze nie rozumiesz, ale później to pojmiesz.

8 Mimo to Piotr sprzeciwił się: "Nigdy nie będziesz mi umywał nóg!. Jezus więc powiedział: "Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną. 9 Wtedy Szymon Piotr powiedział: "Panie, umyj mi nie tylko nogi, ale też ręce i głowę!. 10 Jezus mu odrzekł: "Ten, kto się wykąpał, nie potrzebuje jeszcze raz się myć, chyba za wyjątkiem nóg, gdyż cały jest czysty. I wy jesteście czyści, lecz nie wszyscy. 11 Powiedział: "Nie wszyscy jesteście czyści, gdyż znał swojego zdrajcę. 12 Po umyciu im nóg Jezus nałożył szatę, ponownie zajął miejsce przy stole i zaczął mówić: "Czy rozumiecie, co wam uczyniłem?

13 Wy nazywacie Mnie Nauczycielem i Panem - i słusznie mówicie, bo Nim jestem. 14 Jeśli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wasze nogi, również i wy powinniście sobie nawzajem umywać nogi. 15 Dałem wam przykład, abyście tak postępowali wobec siebie, jak Ja postąpiłem względem was. 16 Uroczyście zapewniam was : Sługa nie jest ważniejszy od swego pana ani posłaniec od tego, kto go posłał. 17 Jeśli nawet wiecie to wszystko, szczęśliwi będziecie dopiero wtedy, gdy będziecie to spełniać.

J 14,15.21.23.27

Lekcja 18: s. 2, 6, 7, 12

15 Jeśli Mnie miłujecie, będziecie zachowywali moje przykazania.

21 Kto zna moje przykazania i postępuje według nich, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, doświadczy miłości mego Ojca i Ja także go umiłuję i mu się objawię.

23 Jezus mu odpowiedział: "Każdy, kto Mnie miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go. Przyjdziemy do niego i będziemy u niego mieszkać.

27 Pozostawiam wam pokój, obdarzam was moim pokojem. Ale Ja nie obdarzam was w taki sposób, jak czyni to świat. Nie pozwólcie, aby wasze serca były wstrząśnięte i nie lękajcie się.

J 15,4–5.8–12.16–17

Lekcja 18: s. 1, 2, 3, 6, 12

4 Trwajcie we Mnie tak, jak Ja w was. Podobnie jak winna gałązka nie może owocować sama z siebie, gdy nie trwa w krzewie, tak też i wy, jeśli nie będziecie trwać we Mnie. 5 Ja jestem krzewem winorośli, a wy gałązkami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi obfity owoc, gdyż beze Mnie nic nie możecie uczynić.

8 Przez to bowiem doznał chwały mój Ojciec, że przynosicie obfity owoc i jesteście moimi uczniami. 9 Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Trwajcie w mojej miłości. 10 Będziecie zaś trwać w mojej miłości, jeśli zachowacie moje przykazania, podobnie jak Ja spełniłem przykazania mojego Ojca i trwam w Jego miłości. 11 Powiedziałem wam to, aby wypełniała was moja radość i aby ta radość była doskonała. 12 To jest bowiem moje przykazanie, abyście się wzajemnie tak miłowali, jak Ja was umiłowałem.

16 To nie wy wybraliście Mnie, lecz Ja wybrałem was i Ja wyznaczyłem was, abyście szli, przynosili owoc i aby wasz owoc był trwały; aby mój Ojciec dał wam wszystko, o co Go poprosicie w moje imię. 17 To wam nakazuję, abyście się wzajemnie miłowali.

J 16,33

Lekcja 18: s. 2, 3, 12, 15, 16

33 To wam powiedziałem, abyście radowali się pokojem dzięki Mnie. W świecie będziecie doświadczać ucisków, lecz ufajcie! - Ja zwyciężyłem świat.

Dzieje Apostolskie

Dz 23,1

Lekcja 18: s. 13

1 Paweł zaś uważnie spojrzał na Wysoką Radę i powiedział: "Bracia! Aż do dnia dzisiejszego służyłem Bogu z czystym sumieniem.

Dz 24,16

Lekcja 18: s. 13

16 Dlatego staram się mieć zawsze czyste sumienie wobec Boga i ludzi.

List do Rzymian

Rz 5,3–5

Lekcja 18: s. 2, 6, 9

3 I nie tylko nią. Chlubimy się także z ucisków, wiedząc, że ucisk prowadzi do cierpliwości, 4 cierpliwość do wytrwałości, wytrwałość zaś do nadziei. 5 A nadzieja nie może zawieść, ponieważ miłość Boga wypełniła nasze serca przez Ducha Świętego, który jest nam dany.

Rz 6,11–13.19

Lekcja 18: s. 3, 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

11 Tak i wy uważajcie siebie za umarłych dla grzechu, żyjących zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie. 12 Niech więc grzech nie króluje w waszym śmiertelnym ciele, poddając was swoim pożądliwościom. 13 Nie oddawajcie swego ciała grzechowi jako oręż niesprawiedliwości, ale oddawajcie samych siebie Bogu jako ci, którzy powstali z martwych; a swoje ciało oddajcie Bogu jako oręż sprawiedliwości.

19 Mówię po ludzku - z powodu waszej słabości. Podobnie jak oddawaliście się w niewolę nieczystości i rosnącej wciąż nieprawości, tak teraz oddajcie się służbie sprawiedliwości, która prowadzi do świętości.

Rz 7,18–24

Lekcja 18: s. 9

18 Wiem przecież, że we mnie - to jest w moim ciele - nie mieszka dobro, ponieważ w mojej mocy jest pragnienie dobra, ale nie jego wykonanie. 19 Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale czynię zło, którego nie chcę. 20 A jeśli robię to, czego nie chcę, już nie ja to robię, ale mieszkający we mnie grzech. 21 Dostrzegam więc tę prawidłowość, że kiedy chcę czynić dobro, pojawia się we mnie zło. 22 W głębi serca Prawo Boga napełnia mnie radością.

23 Widzę jednak w sobie inne prawo, sprzeciwiające się prawu mojego umysłu i zagarniające mnie w niewolę grzechu, który mieszka we mnie. 24 Jestem nieszczęsnym człowiekiem! Kto mnie wyzwoli z ciała śmierci?

Rz 8,11–17.26.28–29.36–39

Lekcja 18: s. 2, 6, 9, 12

11 Jeśli więc mieszka w was Duch Tego, który wskrzesił Jezusa z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi wasze śmiertelne ciała dzięki mieszkającemu w was Jego Duchowi. 12 Nie jesteśmy więc, bracia, dłużnikami ciała, abyśmy mieli żyć według ciała. 13 Jeśli bowiem żyjecie według ciała, umrzecie. Jeżeli jednak z pomocą Ducha usuniecie uczynki ciała, będziecie żyli. 14 Ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. 15 Nie przyjęliście przecież ducha niewoli, aby trwać w lęku, ale przyjęliście Ducha, który czyni was dziećmi. W Nim wołamy: Abba, Ojcze!

16 Właśnie ten Duch zaświadcza naszemu duchowi, że jesteśmy dziećmi Boga. 17 A jeśli jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami, dziedzicami Boga i współdziedzicami Chrystusa, o ile razem z Nim cierpimy, abyśmy też wraz z Nim doznawali chwały.

26 Właśnie w ten sposób Duch przychodzi nam z pomocą w naszej słabości. Gdy nie wiemy, jak mamy się modlić, Duch wstawia się za nami wołaniem bez słów.

28 Wiemy przecież, że tym, którzy kochają Boga i którzy zostali powołani zgodnie z Jego wcześniejszym zamysłem, wszystko służy dla ich dobra. Zostali oni wezwani według wcześniejszego zamysłu. 29 Tych, których Bóg wcześniej poznał, tych też przeznaczył, aby byli obrazem Jego Syna, pierworodnego pośród wielu braci.

36 Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają nas cały dzień, uważają nas za owce

przeznaczone na rzeź. [37] A w tym wszystkim odnosimy wielkie zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. [38] Jestem pewny, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władze, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, [39] ani wysokości, ani głębie, ani jakiekolwiek inne stworzenie nie zdoła nas oddzielić od miłości Boga, objawionej w Chrystusie Jezusie, naszym Panu.

Rz 12,1.3.9–21

Lekcja 18: s. 3, 6, 10, 11

[1] Proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali wasze ciała na ofiarę żywą, świętą, miłą Bogu jako doskonały wyraz waszego kultu.

[3] Mocą danej mi łaski nakazuję każdemu z was, aby nikt nie miał zbyt wysokiego mniemania o sobie, ale niech każdy ocenia siebie trzeźwo według miary, jaką Bóg dał każdemu w wierze.

[9] Miłość niech będzie nieobłudna. Unikajcie zła, przylgnijcie do dobra. [10] Serdeczni w braterskiej miłości wzajemnie się wyprzedzajcie w okazywaniu szacunku. [11] Nie traćcie gorliwości, bądźcie płomiennego ducha, służcie Panu. [12] Radujcie się nadzieją, w ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie wytrwali. [13] Wspomagajcie świętych, przestrzegajcie gościnności.

[14] Błogosławcie tych, którzy was prześladują; błogosławcie, a nie złorzeczcie. [15] Radujcie się z radosnymi, płaczcie z płaczącymi. [16] Bądźcie jednomyślni. Nie zabiegajcie o to, co wyniosłe, ale miejcie upodobanie w tym, co skromne. Nie bądźcie zarozumiali. [17] Nikomu złem za złe nie odpłacajcie. Bądźcie życzliwi dla wszystkich ludzi. [18] Jeśli to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi zachowujcie pokój.

[19] Umiłowani, sami nie wymierzajcie sprawiedliwości, ale pozostawcie to gniewowi Bożemu. Napisano bowiem: Do Mnie należy pomsta, Ja odpłacę, mówi Pan. [20] Raczej kiedy twój wróg jest głodny, nakarm go, a gdy jest spragniony, daj mu pić. Czyniąc tak, zgromadzisz nad jego głową rozżarzone węgle. [21] Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło zwyciężaj dobrem.

Rz 13,8–10

Lekcja 18: s. 11

[8] Nikomu nie bądźcie nic dłużni oprócz wzajemnej miłości. Ten bowiem, kto miłuje bliźniego, wypełnił Prawo. [9] Ponieważ przykazania: Nie dopuścisz się cudzołóstwa, nie popełnisz morderstwa, nie będziesz kradł, nie będziesz pożądał, i każde inne, zawiera się w tym: Będziesz miłował bliźniego swojego jak siebie samego. [10] Miłość nie wyrządza zła bliźniemu. Miłość jest więc pełnią Prawa.

Rz 14,7–8.12–13.17–18

Lekcja 18: s. 2, 3, 6, 12, 13

[7] Nikt z nas nie żyje dla siebie i nie umiera dla siebie. [8] Bo jeśli żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli umieramy, umieramy dla Pana. Czy więc żyjemy, czy umieramy, należymy do Pana.

[12] Tak oto każdy z nas o sobie samym zda sprawę Bogu. [13] Nie osądzajmy się nawzajem, ale raczej zwróćcie uwagę na to, by nie dawać bratu powodu do potknięcia się lub upadku.

[17] Bo królestwo Boże to nie jedzenie i picie, ale sprawiedliwość, pokój i łaska w Duchu Świętym. [18] Kto tak służy Chrystusowi, jest miły Bogu i ma uznanie u ludzi.

Rz 15,1–4

Lekcja 18: s. 3, 5

[1] My zaś, którzy jesteśmy mocni, powinniśmy dźwigać ułomności słabych, a nie szukać upodobania w sobie samych. [2] Każdy z nas niech się stara podobać bliźniemu dla jego dobra i zbudowania. [3] Bo i Chrystus nie szukał upodobania w sobie samym, ale jak jest napisane: Urągania tych, którzy Tobie urągali, spadły na mnie. [4] Co bowiem przedtem napisano, napisano dla naszego pouczenia, abyśmy mieli nadzieję dzięki cierpliwości i pociechom pochodzącym z Pism.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,25–31

Lekcja 18: s. 4, 6

25 Bo to, co głupie u Boga, mądrzejsze jest od
ludzi, a co uchodzi za słabe u Boga, mocniejsze
jest od ludzi. 26 Bracia! Przypatrzcie się waszemu
powołaniu! Według osądu ludzkiego niewielu
wśród was jest mądrych, niewielu wpływowych i
niewielu szlachetnie urodzonych. 27 Tymczasem
Bóg wybrał właśnie to, co dla świata jest głupie,
aby zawstydzić mądrych, i to, co słabe w oczach
świata, aby zawstydzić mocnych. 28 Bóg wybrał
właśnie to, co w ocenie świata nie jest szlachetnie
urodzone, co jest wzgardzone, i to, co nie jest,
aby unicestwić to, co jest. 29 W ten sposób nikt nie
może wynosić się wobec Boga.

30 On zjednoczył nas z Chrystusem Jezusem, który
stał się dla nas Bożą mądrością,
sprawiedliwością, uświęceniem i odkupieniem, 31
aby jak to jest napisane: Kto chce się chlubić,
niech się chlubi Panem.

1 Kor 3,18–20

Lekcja 18: s. 4

18 Nie oszukujcie samych siebie! Jeśli ktoś z was
uważa się za mądrego na tym świecie, niech się
stanie głupim, aby stać się mądrym. 19 Mądrość
bowiem tego świata jest głupstwem u Boga, gdyż
napisano: Usidla Bóg mędrców mimo ich
przebiegłości. 20 I znowu: Bóg wie, że zamysły
mędrców są czcze.

1 Kor 4,1–2

Lekcja 18: s. 11

1 Każdy niech uważa nas za sługi Chrystusa i
zarządców tajemnic Boga. 2 Od zarządców zaś
oczekuje się, by każdy z nich był wierny.

1 Kor 6,20

Lekcja 18: s. 6

20 Bóg przecież wykupił was za wielką cenę.
Oddajcie więc Bogu chwałę w waszym ciele!

1 Kor 9,19

Lekcja 18: s. 3

19 Będąc wolny od wszystkich, stałem się
niewolnikiem wszystkich, aby pozyskać jak
najliczniejszych.

1 Kor 10,12–13.24.31–33

Lekcja 18: s. 2, 3, 4, 6, 9, 11, 13

12 Tak więc ten, któremu się wydaje, że stoi, niech
uważa, aby nie upadł. 13 Nie byliście kuszeni
ponad ludzkie siły. Bóg, który jest wierny, nie
pozwoli, byście byli kuszeni ponad siły, lecz
dopuszczając pokusę, wskaże sposób jej
przezwyciężenia.

24 Niech nikt nie szuka własnej korzyści, ale dobra
innych.

31 Czy więc jecie, czy pijecie, czy cokolwiek
czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Boga. 32 Nie
bądźcie powodem upadku ani dla Żydów, ani dla
Greków, ani dla Kościoła Bożego. 33 I ja staram się
podobać wszystkim we wszystkim, bo nie szukam
pożytku dla siebie, ale dla wielu, aby byli
zbawieni.

1 Kor 11,28–32

Lekcja 18: s. 3, 5, 7, 10

28 Niech każdy wpierw wnikliwie oceni samego
siebie, a potem niech je ten Chleb i pije z tego
kielicha. 29 Kto bowiem je i pije, a nie zważa na
Ciało Pańskie, je i pije na własną zgubę. 30
Właśnie dlatego tak wielu wśród was jest słabych
i chorych, wielu też zmarło. 31 Gdybyśmy siebie
samych sądzili, nie bylibyśmy osądzeni. 32 A gdy
Pan nas sądzi, wówczas karci nas w tym celu,
abyśmy nie byli potępieni wraz ze światem.

1 Kor 13,4–8

Lekcja 18: s. 2, 7, 11

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość jest cierpliwa, szlachetna, miłość nie
zazdrości, nie przechwala się, nie jest
zarozumiała, 5 nie postępuje nieprzyzwoicie, nie
szuka siebie, nie wybucha gniewem, nie liczy
doznanych krzywd, 6 nie cieszy się z
niesprawiedliwości, lecz raduje się prawdą. 7
Wszystko wytrzymuje, wszystkiemu wierzy,
wszystkiemu ufa, wszystko przetrwa. 8 Miłość
nigdy się nie kończy. Inaczej niż dar
prorokowania, który ustanie, języki, które
zanikną, czy wiedza, której zabraknie.

1 Kor 15,33

Lekcja 18: s. 11

33 Nie łudźcie się! Złe rozmowy psują dobre
obyczaje.

2 List do Koryntian

2 Kor 1,3–6

Lekcja 18: s. 1, 2

3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego
Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg
wszelkiego pocieszenia. 4 On pociesza nas we
wszystkich naszych utrapieniach, abyśmy
potrafili pocieszać tych, którzy znajdują się w
jakimkolwiek utrapieniu, pocieszeniem, którym
sami jesteśmy pocieszani przez Boga. 5 Bo jak
obfitują w nas cierpienia Chrystusa, tak dzięki
Chrystusowi również nasze pocieszenie jest
obfite. 6 Gdy jesteśmy dręczeni - to dla waszego
pocieszenia i zbawienia. Gdy jesteśmy pocieszani
- to także dla waszego pocieszenia, abyście mogli
wytrwale znosić te same cierpienia, których i my
doświadczamy.

2 Kor 2,6–8

Lekcja 18: s. 10

6 Ta kara, którą wymierzyła mu większość
spośród was, niech już wystarczy. 7 Teraz raczej
wybaczcie mu i pocieszcie go, aby nie popadł w
większy smutek. 8 Zachęcam też, aby mu okazać
miłość.

2 Kor 3,5.18

Lekcja 18: s. 6, 12

5 nie dlatego, że sami uważamy się za godnych,
jakby pochodziło to od nas, ale ponieważ nasza
zdolność pochodzi od Boga.

18 My wszyscy odzwierciedlamy w naszej odkrytej
twarzy chwałę Pana i jesteśmy przemieniani na
ten sam obraz, zyskując coraz większą chwałę, za
sprawą Pana, który jest Duchem.

2 Kor 4,7–18

Lekcja 18: s. 2, 15, 16

7 Mamy zaś ten skarb w glinianych naczyniach,
aby nie z nas, lecz z Boga była ta przeogromna
moc. 8 W różny sposób jesteśmy uciskani, ale nie
załamujemy się tym; jesteśmy bezradni, ale nie
pogrążamy się w rozpaczy; 9 prześladują nas, ale
nie zostaliśmy opuszczeni; przewracają nas, ale
nie giniemy. 10 Nieustannie nosimy w ciele
konanie Jezusa, aby także życie Jezusa ujawniło
się w naszym ciele. 11 My, którzy żyjemy, jesteśmy
nieustannie wydawani na śmierć z powodu
Jezusa, aby życie Jezusa ujawniło się w naszym
śmiertelnym ciele.

12 W taki sposób działa w nas śmierć, a w was
życie. 13 Mamy zaś tego samego ducha wiary, o
którym jest napisane: Uwierzyłem, dlatego
przemówiłem. My także wierzymy i dlatego
mówimy. 14 Jesteśmy przekonani, że Ten, który
wskrzesił Pana Jezusa, i nas wskrzesi razem z
Jezusem i postawi przed sobą razem z wami. 15
Wszystko to znosimy dla was, aby coraz większa
łaska pomnażała dziękczynienie wielu na chwałę
Boga. 16 Dlatego nie zniechęcamy się i chociaż
nasz człowiek zewnętrzny niszczeje, to nasz
człowiek wewnętrzny odnawia się każdego dnia.

17 Nasze obecne niewielkie i przemijające
utrapienie prowadzi nas do niewysłowionej
chwały wiecznej. 18 Nie wpatrujemy się więc w to,
co widzialne, ale w to, co niewidzialne. To
bowiem, co widzialne, przemija, to natomiast, co
niewidzialne, trwa wiecznie.

2 Kor 5,9.14–15.18

Lekcja 18: s. 3, 7, 8, 9, 10, 11

9 Dlatego ze wszystkich sił staramy się Jemu
podobać zarówno wtedy, gdy przebywamy blisko,
jak i wtedy, gdy tułamy się z dala.

14 Miłość Chrystusa przynagla nas, ponieważ
przekonaliśmy się, że Jeden umarł za wszystkich,
a więc wszyscy umarli. 15 On umarł za wszystkich,
aby ci, którzy żyją, nie żyli już dla siebie, ale dla
Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał.

18 Wszystko to jest z Boga, który przez Chrystusa
pojednał nas ze sobą i zlecił nam posługę
pojednania.

2 Kor 7,6.9–10

Lekcja 18: s. 2, 3

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

6 Ale Bóg, który przychodzi z pociechą pokornym,
dodał nam otuchy przez przybycie Tytusa.

9 to teraz się cieszę; nie dlatego jednak, że
byliście smutni, ale że ten smutek skłonił was do
nawrócenia. Smuciliście się bowiem zgodnie z
Bożą wolą, tak że w niczym nie ponieśliście
szkody z naszej strony. 10 Smutku zgodnego z
Bożą wolą nie trzeba żałować, bo prowadzi on
przez nawrócenie do zbawienia. Smutek świata
sprowadza śmierć,

2 Kor 10,5.12.18

Lekcja 18: s. 2, 3, 7, 9, 10

5 i wszelkie przeszkody wznoszone przeciwko
poznaniu Boga, a wszelką myśl bierzemy do
niewoli, aby doprowadzić ją do posłuszeństwa
Chrystusowi.

12 Nie odważymy się konkurować z tymi, którzy
polecają samych siebie, ani porównywać się z

nimi. Kiedy mierzą siebie własną miarą i porównują się ze sobą, pokazują, że pozbawieni są rozsądku.

18 gdyż nie ten, kto poleca samego siebie, jest wiarygodny, ale ten, kogo poleca Pan.

2 Kor 12,7–10

Lekcja 18: s. 2, 6, 12

7 na podstawie ogromu objawień. Dlatego, abym nie unosił się pychą, w moim ciele doświadczam słabości. Została mi ona dana jako wysłannik szatana, który mnie policzkuje, abym nie unosił się pychą. 8 Dlatego trzykrotnie zwróciłem się do Pana z prośbą, aby oddalił ją ode mnie. 9 Pan jednak mi odpowiedział: "Wystarczy ci mojej łaski. Moc bowiem doskonali się w słabości. Wolę więc chlubić się raczej moimi słabościami, aby zstąpiła na mnie moc Chrystusa. 10 Dlatego ze względu na Chrystusa raduję się z moich słabości, zniewag, niedostatków, prześladowań i ucisków. Kiedy bowiem jestem słaby, wtedy jestem mocny.

List do Galatów

Ga 2,20

Lekcja 18: s. 6

20 Żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus. A jeśli żyję teraz na świecie, to żyję dzięki wierze w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie.

Ga 5,16–17

Lekcja 18: s. 3, 7, 9, 11

16 Otóż powiadam: postępujcie według Ducha, a nie będziecie spełniali pożądań ciała. 17 Gdyż ciało pożąda wbrew Duchowi, natomiast Duch przeciwko ciału. Jedno przeciwstawia się drugiemu, tak że czynicie nie to, co chcecie.

List do Efezjan

Ef 1,3–14

Lekcja 18: s. 6, 12, 13

3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa! On udzielił nam z wyżyn niebieskich wszelkiego błogosławieństwa duchowego w Chrystusie. 4 On wybrał nas w Nim przed stworzeniem świata, abyśmy byli przed Nim święci i nieskalani w miłości. 5 On przeznaczył nas, abyśmy się stali Jego przybranymi dziećmi przez Jezusa Chrystusa. Takie było upodobanie Jego woli, 6 aby był uwielbiony majestat Jego łaski, którą obdarzył nas w Umiłowanym. 7 W Nim mamy odkupienie przez krew Jego: odpuszczenie występków dzięki bogactwu Jego łaski.

8 Obdarzył nas nią obficie wraz z wszelką mądrością i zrozumieniem, 9 gdy dał nam poznać tajemnicę swej woli. Tak sobie upodobał i w Nim postanowił, 10 że dla dokonania pełni czasów wszystko podda Chrystusowi jako Głowie: to, co w niebie, i to, co na ziemi. 11 W Nim także my zostaliśmy wybrani, i już wcześniej przeznaczeni przez Tego, który wszystko czyni według postanowienia swej woli, 12 abyśmy wielbili majestat Jego łaski - my, którzy już wcześniej złożyliśmy nadzieję w Chrystusie.

13 W Nim także wy usłyszeliście słowo prawdy, Ewangelię o waszym zbawieniu. W Nim uwierzyliście i zostaliście naznaczeni pieczęcią, Świętym Duchem obietnicy, 14 Duchem, który jest Poręczycielem naszego dziedzictwa, odkupienia tych, których On nabył, aby był uwielbiony Jego majestat.

Ef 3,13.16–21

Lekcja 18: s. 3, 4

13 Błagam was, abyście nie zniechęcali się z powodu moich utrapień, które znoszę za was. One są waszą chwałą!

16 Niech On, według bogactwa swojego majestatu, obdarzy was przez swojego Ducha siłą umacniającą wewnętrznego człowieka. 17 Niech Chrystus przez wiarę zamieszka w waszych sercach, abyście zakorzenieni i ugruntowani w miłości 18 mogli wraz ze wszystkimi świętymi pojąć, czym jest szerokość i długość, wysokość i głębokość. 19 Obyście poznali miłość Chrystusa, która przewyższa wiedzę, i zostali napełnieni całą pełnią Boga. 20 Temu zaś, który działającą w nas mocą może uczynić znacznie więcej niż to, o co prosimy czy pojmujemy,

21 Jemu chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie
przez wszystkie pokolenia na wieki wieków.
Amen.

Ef 4,1.15.25.29.31–32

Lekcja 18: s. 2, 3, 7, 9, 10, 11, 12, 13

1 Błagam was ja, więzień w Panu, abyście
postępowali w sposób godny powołania, jakim
zostaliście wezwani.

15 Bądźmy natomiast szczerzy w miłości i
wzrastajmy pod każdym względem ku Temu,
który jest Głową - ku Chrystusowi.

25 Dlatego odrzućcie kłamstwo i niech każdy mówi
prawdę swemu bliźniemu, bo wszyscy tworzymy
jedno.

29 Niech z waszych ust nie wychodzi żadne
nieprzyzwoite słowo, lecz tylko dobre, budujące,
aby stosownie do potrzeb dawało łaskę
słuchającym.

31 Niech zniknie spośród was wszelka gorycz,
rozdrażnienie, gniew, krzyk, bluźnierstwo i
wszelkie zło. 32 Bądźcie dla siebie nawzajem
łagodni i miłosierni. Jedni drugim wybaczajcie,
tak jak Bóg wybaczył wam w Chrystusie.

Ef 5,4.15–21

Lekcja 18: s. 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16

Ef 5,19–2 (pobrano: Ef 5,19–20): W druku: Ef 5,19–2 (odwrócony zakres). Uzupełniono brakujące zero, zgodnie z równoległymi zaleceniami o psalmach, hymnach i pieśniach w podręczniku, np. str. 164: Ef 5,19–20; Kol 3,16.

4 Nie pozwalajcie sobie na bezwstydne
postępowanie, niedorzeczne gadanie czy
niestosowne żarty, lecz postępujcie w życzliwości.

15 Uważajcie więc, jak postępujecie: nie jak
niemądrzy, ale jako mądrzy. 16 Wykorzystujcie
okazję, bo dni są złe. 17 Dlatego nie bądźcie
nierozumni, ale starajcie się pojąć, jaka jest wola
Pana. 18 Nie upijajcie się winem, przez co
dochodzi do rozwiązłości, lecz napełniajcie się
Duchem. 19 Odmawiajcie wspólnie psalmy, hymny
i natchnione pieśni, śpiewając Panu i uwielbiając
Go całym sercem.

20 Zawsze bądźcie za wszystko wdzięczni Bogu i
Ojcu w imię naszego Pana, Jezusa Chrystusa. 21
Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni
Chrystusowej.

List do Filipian

Flp 1,6.9–11.20

Lekcja 18: s. 6, 12, 13

6 Jestem bowiem przekonany, że Ten, który
rozpoczął w was dobre dzieło, ukończy je do dnia
Chrystusa Jezusa.

9 Dlatego modlę się, aby wasza miłość coraz
bardziej wzrastała w poznaniu i wszelkim
zrozumieniu, 10 abyście umieli rozeznać to, co
słuszne, i abyście dzięki temu pozostali czyści i
nienaganni do dnia Chrystusa, 11 przynosząc owoc
sprawiedliwości przez Jezusa Chrystusa, na cześć
i chwałę Bożą.

20 Tego oczekuję i mam nadzieję, że w niczym nie
doznam wstydu, ale że w sposób zupełnie jawny,
jak zawsze tak i teraz, Chrystus będzie
uwielbiony w moim ciele: czy to przez życie, czy
przez śmierć.

Flp 2,3–8.12–16

Lekcja 18: s. 2, 3, 6, 7, 8, 9, 11, 13

3 nie działajcie z myślą o uznaniu czy pochwałach,
lecz z pokorą uważajcie jedni drugich za lepszych
od siebie. 4 Niech każdy troszczy się nie tylko o
swoje własne sprawy, ale także o innych. 5 Miejcie
w sobie takie usposobienie, jakie też było w
Chrystusie Jezusie. 6 On, mając naturę Boga, nie
uznał za stosowne korzystać ze swojej równości z
Bogiem, 7 lecz ogołocił siebie samego, przyjmując
naturę sługi i stając się podobnym do ludzi. A z
zewnętrznego wyglądu uznany za człowieka,

8 uniżył siebie samego, stając się posłusznym aż
do śmierci, i to śmierci na krzyżu.

12 Umiłowani moi, skoro zawsze byliście posłuszni,
to nie tylko wtedy, gdy jestem z wami, lecz tym
bardziej teraz, gdy jestem nieobecny, z lękiem i
drżeniem starajcie się o własne zbawienie. 13 Bóg
bowiem sprawia, że pragniecie i działacie zgodnie
z Jego upodobaniem. 14 Wszystko czyńcie bez
narzekania i sprzeciwu, 15 by nic wam nie można
było zarzucić i abyście byli bez skazy, jako
nienaganne dzieci Boże wśród narodu zepsutego i
przewrotnego. Bądźcie dla nich światłem jak
gwiazdy na niebie. 16 Kierujcie się słowem życia,
abym w dniu Chrystusa mógł być dumny, że nie
biegłem na próżno i na próżno się nie trudziłem.

Flp 3,13–14

Lekcja 18: s. 10

13 Bracia, ja nie wmawiam sobie, że osiągnąłem
cel. Ale jedno czynię: zapominając o tym, co jest
za mną, a zwracając się ku temu, co przede mną,
14 biegnę ku mecie po nagrodę, do której Bóg
wzywa w górę w Chrystusie Jezusie.

Flp 4,6–9.11–13.19

Lekcja 18: s. 2, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12

6 O nic się nie martwcie, lecz we wszystkim
przedstawiajcie wasze prośby Bogu, modląc się i
błagając z dziękczynieniem. 7 A pokój Boży, który
przewyższa wszelkie poznanie, będzie strzegł
waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. 8 W
końcu, bracia, miejcie na uwadze wszystko, co
jest prawdziwe, co godne czci i sprawiedliwe, co
czyste, miłe i szlachetne, wszystko, co jest cnotą i
zasługuje na pochwałę. 9 Czyńcie to, czego się
nauczyliście i co przyjęliście, co usłyszeliście i
zobaczyliście we mnie. A Bóg pokoju niech będzie
z wami.

11 Nie chcę przez to powiedzieć, że cierpię
niedostatek, gdyż nauczyłem się zadowalać tym,
co mam. 12 Umiem żyć biednie i bogato. Potrafię
dostosować się do każdej sytuacji: i jeść do syta, i
głodować, i żyć bogato, i żyć ubogo. 13 Wszystko
mogę w Tym, który mnie umacnia.

19 A mój Bóg, według swego bogactwa, zaspokoi
wszystkie wasze potrzeby, gdy będzie w chwale w
Chrystusie Jezusie.

List do Kolosan

Kol 1,9–12.21–22

Lekcja 18: s. 3, 8, 12, 13, 15, 16

9 Dlatego także i my od chwili, gdy to
usłyszeliśmy, nie przestajemy modlić się za was i
prosić, abyście zostali napełnieni poznaniem Jego
woli we wszelkiej mądrości i duchowym
zrozumieniu. 10 Prowadźcie życie godne Pana,
podobając Mu się we wszystkim, przynosząc
owoce we wszelkim dobrym dziele i wzrastając w
poznawaniu Boga. 11 Bądźcie w pełni umocnieni,
zgodnie z potęgą Jego chwały, do wszelkiej
wytrwałości i cierpliwości. Z radością 12 dziękujcie
Ojcu, który dał wam zdolność do udziału w
dziedzictwie świętych w światłości.

21 I was, którzy niegdyś byliście obcymi i wrogami
przez wasze myśli i złe czyny, 22 teraz przez
śmierć pojednał w swoim doczesnym ciele, aby
stawić przed sobą jako świętych i nieskalanych, i
nienagannych.

Kol 2,6.9–12

Lekcja 18: s. 6, 8

6 Skoro więc przyjęliście Chrystusa Jezusa jako
Pana, dalej w Nim postępujcie:

9 W Nim bowiem pełnia bóstwa zamieszkuje na
sposób cielesny 10 i wy dostępujecie pełni w Nim,
który jest głową wszelkiej zwierzchności i władzy.
11 W Nim też zostaliście obrzezani Chrystusowym
obrzezaniem, a nie ludzkim obrzezaniem waszego
doczesnego ciała. 12 Pogrzebani z Nim przez
chrzest, w Nim zostaliście też wskrzeszeni przez
wiarę w moc Boga, który wskrzesił Go z
martwych.

Kol 3,1–17.23–25

Lekcja 18: s. 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12

1 Jeśli więc zostaliście wskrzeszeni z Chrystusem,
szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus
zasiada po prawej stronie Boga. 2 Rozmyślajcie o
tym, co przewyższa rzeczy ziemskie, 3 gdyż
umarliście i wasze życie zostało ukryte z
Chrystusem w Bogu. 4 Gdy zaś Chrystus - wasze
życie - ukaże się w chwale, wówczas i wy
ukażecie się w chwale razem z Nim. 5 Zadajcie
więc śmierć temu, co ziemskie w ciele:
nierządowi, nieczystości, namiętności, złym
pragnieniom i chciwości, która jest
bałwochwalstwem.

6 Przez nie nadchodzi Boży gniew na synów
buntu. 7 Gdy żyliście wśród nich, wy także
postępowaliście podobnie. 8 Teraz zaś odrzućcie
od siebie to wszystko: gniew, rozdrażnienie,
złość, bluźnierstwa, obmowy. 9 Nie okłamujcie się
wzajemnie. Zrzućcie z siebie starego człowieka
wraz z jego czynami, 10 a okryjcie się nowym,
wciąż odnawiającym się, aż do poznania Tego,
który go stworzył na swój obraz.

11 Nie ma już Greka ani Żyda, obrzezania ani
nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika,
wolnego, ale wszystkim we wszystkich jest
Chrystus. 12 Jako wybrańcy Boga - święci i
umiłowani - okryjcie się głębokim miłosierdziem,
łagodnością, pokorą, delikatnością, cierpliwością.
13 Żyjcie ze sobą w zgodzie i przebaczajcie sobie
wzajemnie, gdy macie coś przeciw drugiemu. Jak
Pan wam przebaczył, również wy tak czyńcie. 14 A
wszystko to z miłością, która jest więzią
doskonałości. 15 Pokój Chrystusa, do którego
zostaliście powołani w jednym Ciele, niech
kieruje waszymi sercami. I bądźcie wdzięczni.

16 Niech zamieszka w was bogactwo nauki
Chrystusa: pouczajcie z całą mądrością i
napominajcie się wzajemnie przez psalmy,

hymny, natchnione pieśni, śpiewając Bogu z wdzięcznością w waszych sercach. [17] I cokolwiek czynicie słowem lub czynem - wszystko w imię Pana Jezusa, przez Niego dziękując Bogu Ojcu.

[23] Cokolwiek robicie, czyńcie to ochoczo, jak dla Pana, a nie dla ludzi, [24] wiedząc, że otrzymacie za to nagrodę - dziedzictwo od Pana. Bądźcie niewolnikami Pana - Chrystusa, [25] bo kto postępuje niesprawiedliwie, otrzyma odpłatę za krzywdę, bez względu na to, kim jest.

Kol 4,2.6

Lekcja 18: s. 2, 7, 10

[2] Bądźcie wytrwali w modlitwie, czuwając na niej w dziękczynieniu.

[6] Słowo wasze niech zawsze będzie życzliwe, przyprawione solą, abyście wiedzieli, jak należy każdemu odpowiadać.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 5,15–18

Lekcja 18: s. 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13

[15] Uważajcie, aby nikt nikomu nie odpłacał złem za zło, ale zawsze starajcie się czynić dobro sobie nawzajem i wszystkim ludziom. [16] Zawsze się radujcie! [17] Módlcie się nieustannie! [18] W każdej sytuacji dziękujcie! To jest bowiem wolą Boga względem was w Chrystusie Jezusie.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 4,7–11

Lekcja 18: s. 3, 8, 12, 15, 16

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

[7] Odrzucaj więc bezbożne i głupie baśnie. Ćwicz się natomiast w pobożności. [8] Ćwiczenia cielesne przynoszą niewielką korzyść. Pobożność zaś jest przydatna do wszystkiego, niesie z sobą obietnicę życia obecnego i przyszłego. [9] Słowo to jest godne wiary i zasługuje na przyjęcie. [10] Właśnie nad tym trudzimy się i o to walczymy, ponieważ złożyliśmy nadzieję w Bogu żywym, który jest Zbawicielem wszystkich ludzi, a zwłaszcza tych, którzy wierzą. [11] To nakazuj i tego nauczaj.

1 Tm 6,17–19

Lekcja 18: s. 11

[17] Bogaczom nakazuj, aby się nie pysznili i nie pokładali nadziei w niepewnym bogactwie, lecz w Bogu, który udziela nam wszystkiego obficie, byśmy z tego korzystali. [18] Niech będą dobroczynni, niech się bogacą w dobre dzieła, hojnie rozdając i dzieląc się z innymi. [19] Tak oto gromadząc skarby na przyszłość, zapewnią sobie prawdziwe życie.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 2,15.22.24

Lekcja 18: s. 3, 7, 10, 11, 12

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

[15] Staraj się być przed Bogiem pracownikiem wypróbowanym, który nie przynosi wstydu i wiernie przekazuje słowo prawdy.

[22] Unikaj młodzieńczych pożądań, a zabiegaj o sprawiedliwość, wiarę, miłość i pokój z tymi, którzy czystym sercem wzywają Pana.

[24] A słudze Pana nie przystoi się kłócić, lecz powinien być życzliwy dla wszystkich, umiejętnie pouczać i cierpliwie znosić przeciwności.

2 Tm 3,16–17

Lekcja 18: s. 3, 4

[16] Każde Pismo jest przez Boga natchnione i pożyteczne do nauczania, upominania, poprawiania, wychowywania w sprawiedliwości, [17] tak aby człowiek Boży był doskonały, zdolny do każdego dobrego czynu.

List do Tytusa

Tt 2,11–12

Lekcja 18: s. 3

[11] Łaska Boża okazała się zbawienna dla wszystkich ludzi. [12] Ona poucza nas, abyśmy odrzucili bezbożność i światowe pożądania, a żyli już teraz, na tym świecie, roztropnie, sprawiedliwie i pobożnie,

List do Hebrajczyków

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 18: s. 2, 3, 9, 12, 15, 16

12 Słowo Boże jest bowiem żywe i skuteczne,
ostrzejsze od każdego obosiecznego miecza.
Przenika ono aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, rozsądza myśli i zamiary serca.

15 Nie takiego bowiem mamy najwyższego
kapłana, który nie mógłby współczuć nam w
słabościach. Przeciwnie, podobnie jak my
doświadczył On wszystkiego - oprócz grzechu. 16
Śmiało więc zbliżmy się do tronu łaski, aby
otrzymać miłosierdzie i znaleźć łaskę w stosownej
chwili!

Hbr 10,23–25

Lekcja 18: s. 7, 9, 12

23 Trzymajmy się niewzruszenie wyznawanej
nadziei, gdyż wierny jest dawca obietnicy! 24
Bądźmy wzajemnie za siebie odpowiedzialni,
dążąc do gorliwej miłości i dobrych uczynków. 25
Nie zaniedbujmy wspólnych zgromadzeń, jak się
to stało zwyczajem niektórych. Natomiast
zachęcajmy się wzajemnie, im bardziej widzimy,
że zbliża się Dzień Pana.

Hbr 12,1–3.5–11

Lekcja 18: s. 2, 4, 6, 7

1 Skoro więc mamy wokół siebie tak wspaniały
zastęp świadków, zrzućmy z siebie wszystko, co
nam przeszkadza, i grzech, który tak łatwo
przylega! Wytrwale biegnijmy w wyznaczonych
nam zawodach! 2 Wpatrujmy się w Jezusa, który
jest dawcą naszej wiary i jej celem. On zamiast
należnej Mu radości wolał przyjąć krzyż, nie
bojąc się jego hańby. Teraz zasiada po prawej
stronie tronu Boga. 3 Rozważcie więc dobrze, jak
wielkiej wrogości doznał On ze strony
grzeszników, abyście nie upadli na duchu,
ulegając zniechęceniu.

5 Nie zapominajcie o zachęcie, jaką Bóg kieruje do
was jako synów: Nie gardź, mój synu, karceniem
Pana i nie zniechęcaj się Jego upomnieniem, 6 bo
kogo Pan miłuje, tego karci, wymierza karę
każdemu, kogo uznaje za syna! 7 Jeśli cierpicie, to
dla waszego wychowania! Bóg traktuje was jak
synów. Cóż to byłby za syn, którego ojciec by nie
wychowywał? 8 Jeśliby was omijało karcenie,
będące udziałem wszystkich, znaczyłoby to, że
nie jesteście Jego prawdziwymi dziećmi, nie
jesteście synami! 9 Jeśli bowiem szanowaliśmy
naszych ziemskich rodziców za to, że nas karcili,
to tym bardziej bądźmy ulegli Ojcu duchów, aby
osiągnąć życie!

10 Tamci tylko przez krótki czas wychowywali nas,
jak umieli. Ten zaś czyni to dla naszego dobra,
dając nam udział we własnej świętości. 11 Żadne
karcenie początkowo nie wydaje się przyjemne,
lecz jest bolesne. Później jednak pięknie owocuje
w wychowankach pokojem i sprawiedliwością.

Hbr 13,15

Lekcja 18: s. 10

15 Zatem przez Niego ustawicznie składajmy
ofiarę uwielbienia. Jest nią owoc warg
wyznających Jego imię.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–5.22–25

Lekcja 18: s. 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 15, 16

2 Bracia moi! Przyjmujcie z wielką radością różne
doświadczenia, jakie was spotykają. 3 Wiedzcie,
że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. 4 A
wytrwałość niech was prowadzi ku dojrzałości,
abyście byli w pełni doskonali, bez najmniejszej
wady czy skazy. 5 Jeśli ktoś z was potrzebuje
mądrości, niech prosi o nią Boga, a na pewno ją
otrzyma. On bowiem każdego chętnie obdarza,
nie czyniąc nikomu wyrzutów.

22 Wprowadzajcie słowo w czyn, a nie bądźcie
jedynie słuchaczami, którzy oszukują samych
siebie. 23 Tego bowiem, kto tylko słucha słowa,
lecz według niego nie żyje, można porównać do
człowieka, który przygląda się swej twarzy w
lustrze. 24 Oglądał on wprawdzie samego siebie,
ale po odejściu od lustra zaraz zapomniał, jaki
był. 25 Kto jednak wnika w doskonałe prawo
wolności i według niego postępuje, nie jest już
jedynie skłonnym do zapominania słuchaczem,
lecz wykonawcą dzieła. Będzie on szczęśliwy,
dzięki wypełnianiu go.

Jk 2,10.22–25

Lekcja 18: s. 13, 15, 16

10 Kto przyjmuje całe Prawo, a nie przestrzega
tylko jednego przykazania, wykracza przeciwko
wszystkim.

22 Widzisz więc, że wiara współdziałała z jego
uczynkami i przez nie stała się doskonała. 23 Tak
wypełniło się Pismo, które mówi: Abraham
uwierzył Bogu i dlatego został przez Niego
usprawiedliwiony. Nazwano go też przyjacielem
Boga. 24 Widać więc, że człowiek zostaje uznany
za sprawiedliwego dzięki uczynkom, a nie dzięki

samej tylko wierze. [25] A nierządnica Rachab, czy nie przez swoje czyny została zbawiona? Przecież udzieliła schronienia zwiadowcom i uratowała ich, odsyłając inną drogą.

Jk 4,7–8.13–17

Lekcja 18: s. 3, 6, 9, 10, 11, 12, 13

[7] Bądźcie więc ulegli Bogu. Przeciwstawiajcie się natomiast diabłu, a ucieknie od was. [8] Zbliżcie się do Boga, a On zbliży się do was. Obmyjcie ręce, grzesznicy! Oczyśćcie serca, ludzie wewnętrznie rozdarci!

[13] Dlaczego teraz mówicie: "Dziś lub jutro pojedziemy do tego miasta, zatrzymamy się tam przez rok, będziemy handlować i zarabiać? [14] Nie wiecie, co będzie jutro. Czymże jest wasze życie? Jesteście jak dym, który pojawia się na krótko i zaraz znika. [15] Powinniście raczej mówić: "Uczynimy to lub tamto, jeżeli Pan zechce i jeśli żyć będziemy. [16] Wy jednak jesteście zarozumiali i wyniośli! A każda zarozumiałość jest zła [17] Kto bowiem wie, jak czynić dobro, a nie czyni, popełnia grzech.

Jk 5,16

Lekcja 18: s. 3, 7, 9, 12

[16] Wyznawajcie więc swoje grzechy jedni drugim i módlcie się nawzajem za siebie, abyście zostali uzdrowieni. Wielką bowiem moc posiada gorliwa modlitwa człowieka sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,6–7

Lekcja 18: s. 2, 6

[6] Dlatego cieszcie się już teraz, nawet jeśli musicie jeszcze odczuwać smutek z powodu różnych doświadczeń. [7] Są one potrzebne dla wypróbowania waszej wiary, o wiele cenniejszej od przemijającego złota, które przecież oczyszcza się w ogniu. Ukaże się ona w pełnym blasku, a wy doznacie chwały, uznania i czci, gdy objawi się Jezus Chrystus.

1 P 2,1.9–10.21–25

Lekcja 18: s. 6, 10

[1] Odrzućcie więc wszelkie zło, wszelki fałsz i obłudę, zawiść i wszelkie obmowy!

[9] Wy zaś jesteście ludem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem, który jest szczególną własnością Boga! Głoście więc wielkie dzieła Tego, który was wezwał z ciemności do swego przedziwnego światła! [10] Dawniej nie byliście ludem, teraz zaś staliście się ludem Bożym! Nie było dla was miłosierdzia, teraz zaś zaznaliście miłosierdzia!

[21] Do tego bowiem zostaliście powołani! Chrystus również za was cierpiał i zostawił wam przykład, abyście szli Jego śladami. [22] On nie popełnił grzechu ani na Jego ustach nie było fałszu. [23] Gdy Go znieważano, nie odpłacał zniewagami. Gdy cierpiał, nie odgrażał się, ale oddał sprawę w ręce sprawiedliwego Sędziego. [24] W swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo krzyża, abyśmy zerwali z grzechem i żyli sprawiedliwie. Zostaliście bowiem uzdrowieni przez Jego rany! [25] Byliście jak zbłąkane owce, ale nawróciliście się do waszego Pasterza i Stróża waszych dusz.

1 P 3,8–12.15

Lekcja 18: s. 2, 10, 11

[8] W końcu zaś wszyscy bądźcie jednomyślni i pełni współczucia! Kochajcie się po bratersku, bądźcie miłosierni i pokorni! [9] Nie odpłacajcie złem za zło ani obelgą za obelgę! Przeciwnie, odpowiadajcie dobrym słowem, gdyż Bóg was powołał, abyście otrzymali błogosławieństwo. [10] Kto bowiem chce cieszyć się życiem i doczekać dni szczęśliwych, niech powstrzyma język od zła, a wargi od obłudnej mowy! [11] Niech się odwróci od zła, a czyni dobro, niech szuka pokoju i dąży do niego! [12] Gdyż oczy Pana zwrócone ku sprawiedliwym, a Jego uszy słyszą ich błaganie. Od złoczyńców zaś Pan się odwraca.

[15] Chrystusa Pana czcijcie w waszych sercach jako świętego i bądźcie zawsze gotowi odpowiedzieć każdemu, kto zażąda uzasadnienia waszej nadziei.

1 P 4,10–11

Lekcja 18: s. 3, 7, 9, 11, 13

[10] Jako dobrzy zarządcy różnorakiej łaski Bożej służcie sobie nawzajem zgodnie z darem, jaki każdy z was otrzymał. [11] Jeśli ktoś przemawia, niech przekazuje słowo Boże. Kto usługuje, niech to czyni z mocą otrzymaną od Boga, aby we wszystkim był wychwalany Bóg przez Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki wieków. Amen.

1 P 5,7–9

Lekcja 18: s. 11

7 Powierzcie Mu wszystkie swoje zmartwienia, a
On zatroszczy się o was. 8 Bądźcie trzeźwi!
Czuwajcie! Wasz przeciwnik, diabeł, krąży jak
ryczący lew i szuka, kogo by pożreć. 9 Mocni
wiarą stawiajcie mu opór. Wiedzcie, że takie
same cierpienia muszą znosić wasi bracia w
świecie.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,2–11

Lekcja 18: s. 3, 4, 6

2 Łaska i pokój niech wzrastają w was przez
poznanie Boga i Jezusa, naszego Pana! 3 Jego
boska moc obdarowała nas wszystkim, co
potrzebne do pobożnego życia. Dała poznać Tego,
który nas powołał do udziału w swej chwale i
doskonałości. 4 Przez nie otrzymaliśmy cenne i
ważne obietnice, aby stać się uczestnikami Bożej
natury i uchronić się przed zepsuciem
spowodowanym powszechną w świecie żądzą. 5
Dołóżcie wszelkich starań, aby do waszej wiary
dołączyć prawość, do prawości poznanie, 6 do
poznania opanowanie, do opanowania
wytrwałość, do wytrwałości pobożność,

7 do pobożności braterską życzliwość, a do
życzliwości braterskiej miłość. 8 Gdy będziecie w
nie obfitować, to poznanie naszego Pana Jezusa
Chrystusa zaowocuje waszymi czynami. 9 Komu
bowiem brak tych cnót, jest ślepy, niedowidzący;
zapomniał, że został oczyszczony ze swych
dawnych grzechów. 10 Dlatego, bracia, dołóżcie
starań, aby się umocnić w swoim powołaniu i
wybraniu, bo tak postępując, nigdy nie
upadniecie. 11 Wtedy otworzy się przed wami
szeroko wejście do wiecznego królestwa naszego
Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,9

Lekcja 18: s. 3, 7, 9, 12, 13

9 Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, to Bóg jest
wierny i sprawiedliwy: odpuści nam grzechy oraz
oczyści nas z wszelkiej nieuczciwości.

1 J 2,3–6.9–11

Lekcja 18: s. 2, 3, 9

3 Po tym rozpoznajemy, że Go znamy, jeżeli
przestrzegamy Jego przykazań. 4 Kto mówi, że Go
zna, a nie przestrzega Jego przykazań, jest
kłamcą i nie ma w nim prawdy. 5 Kto natomiast
zachowuje Jego słowa, w tym naprawdę miłość
Boża jest doskonała - po tym rozpoznajemy, że
jesteśmy w Nim. 6 Kto mówi, że trwa w Nim,
powinien tak żyć, jak On żył.

9 Kto mówi, że trwa w światłości, a nienawidzi
swego brata, wciąż jest w ciemności. 10 Kto miłuje
swego brata, trwa w światłości i nie staje się dla
nikogo przyczyną upadku. 11 Kto zaś nienawidzi
swego brata, trwa w ciemności i chodzi w
ciemności. Nie wie, dokąd zmierza, ponieważ
ciemności oślepiły jego oczy.

1 J 3,14–16.18

Lekcja 18: s. 9, 11

14 My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia,
ponieważ miłujemy braci. Ten, kto nie miłuje,
trwa w śmierci. 15 Każdy, kto nienawidzi swego
brata, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca,
nie ma w sobie życia wiecznego. 16 Po tym
rozpoznaliśmy miłość, że On oddał za nas swoje
życie. My także powinniśmy oddać życie za braci.

18 Dzieci, nie miłujmy słowem ani językiem, lecz
czynem i prawdą.

1 J 4,7–11.18–21

Lekcja 18: s. 2, 9, 15, 16

7 Umiłowani, miłujmy się nawzajem, bo miłość
pochodzi od Boga, a każdy, kto miłuje, narodził
się z Boga i zna Boga. 8 Kto nie miłuje, nie zna
Boga, bo Bóg jest miłością. 9 Miłość Boża ukazała
się wśród nas przez to, że Bóg posłał na świat
swego Jednorodzonego Syna, abyśmy dzięki
Niemu mieli życie. 10 Na tym polega miłość, że nie
my umiłowaliśmy Boga, lecz On nas umiłował i
posłał swojego Syna jako ofiarę przebłagalną za
nasze grzechy. 11 Umiłowani, jeżeli Bóg nas tak
umiłował, to my również powinniśmy miłować się
wzajemnie.

18 Tam, gdzie jest miłość, nie ma lęku, lecz
doskonała miłość odrzuca lęk, ponieważ lęk wiąże
się z karą. Kto natomiast się lęka, nie osiągnie
doskonałej miłości. 19 My miłujemy, ponieważ On
pierwszy nas umiłował. 20 Jeżeli ktoś powie:
"Miłuję Boga, a jednocześnie nienawidzi swego
brata, jest kłamcą. Kto nie miłuje swego brata,
którego widzi, nie może miłować Boga, którego
nie widzi. 21 Takie otrzymaliśmy od Niego

przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował też swojego brata.

1 J 5,3–5.14–15

Lekcja 18: s. 3, 4, 7, 11, 12

3 Miłość Boga polega na przestrzeganiu Jego
przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie. 4
Wszystko bowiem, co z Boga zostało zrodzone,
zwycięża świat. A tym zwycięstwem, które
zwyciężyło świat, jest nasza wiara. 5 Bo kto
zwycięża świat, jak nie ten, kto wierzy, że Jezus
jest Synem Bożym?

14 A taka jest pełna ufność, którą w Nim
pokładamy, że gdy Go prosimy o to, co zgadza się
z Jego wolą, On nas wysłuchuje. 15 Jeśli więc
wiemy, że nas wysłuchuje, gdy Go prosimy,
wiemy też, że spełni to, czego oczekujemy.

2 List św. Jana Apostoła

2 J 1,6

Lekcja 18: s. 3, 12

6 Miłość polega na tym, że żyjemy według Jego
przykazań. A przecież przykazaniem, które
słyszeliście od początku, jest to, abyście żyli w
miłości.

List Judy

Jud 1,24–25

Lekcja 18: s. 12

24 Jedyny Bóg, Zbawiciel nasz, może was ustrzec
od upadku, abyście nieskazitelni stanęli z
radością przed Jego majestatem. 25 Jemu niech
będzie chwała, uwielbienie, moc i władza przez
Jezusa Chrystusa, naszego Pana, od wieków,
teraz i po wszystkie wieki. Amen.

Apokalipsa św. Jana

Ap 2,5

Lekcja 18: s. 3

5 Pamiętaj, skąd spadłeś. Nawróć się i postępuj
jak na początku, bo jeśli nie, to przyjdę do ciebie i
przesunę twój świecznik z jego miejsca.